

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 7/06

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. augusta 2006 v senáte zloženom z predsedu Juraja Babjaka a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Jána Mazáka prerokoval sťažnosť A. Š., P., zastúpeného advokátom JUDr. P. B., P., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 904/96 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo A. Š. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 904/96 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Košice II p r i k a z u j e , a b y v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 904/96 k o n a l b e z z b y t o č n ý c h p r i e t á h o v .

3. A. Š. priznáva primerané finančné zadost'učinenie 100 000 Sk (slovom stotisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Košice II povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. Okresný súd Košice II je povinný A. Š. uhradiť trovy právneho zastúpenia 5 302 Sk (slovom päťtisícristodva slovenských korún) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. P. B., P., do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. novembra 2005 doručená s'ťažnosť A. Š., P. (ďalej len „s'ťažovateľ“), ktorou namietal, že postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 904/96 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Ústavný súd uznesením z 10. januára 2006 prijal s'ťažnosť na ďalšie konanie.

S'ťažovateľ vo svojej s'ťažnosti okrem iného uviedol:

„4. Súdne konanie o neplatnosť kúpnej zmluvy uzavretej medzi právnou predchodkyňou s'ťažovateľa V. Š. ako predávajúcim a neb. A. O. ako kupujúcim sa na bývalom Mestskom súde v Košiciach a Okresnom súde Košice II. vedie od 17. 3. 1986.

5. Prvým rozsudkom v tejto druhej 20 rokov trvajúcej sérii súdnych sporov bol rozsudok Mestského súdu v Košiciach zo dňa 28. 1. 1987 č. k. 27 C 232/86-34, ktorým prvostupňový súd žalobu o neplatnosť kúpnej zmluvy zamietol (rozsudok č. 1).

6. Proti rozsudku č. 1 podala právna predchodkyňa s'ťažovateľa odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 7. 5. 1987 č. k. 20 Co 163/87-44 rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil (rozsudok č. 2).

7. *Nadväzne na tento rozsudok krajského súdu právna predchodkyňa sťažovateľa podala dovolanie na Najvyšší súd SR. Najvyšší súd SR rozsudkom z 25. 7. 1990 č. k. 2 Cz 33/90 rozhodnutie súdov obidvoch stupňov zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie (rozsudok č. 3).*

8. *Séria súdnych rozhodnutí pokračovala ďalej: bývalý Mestský súd v Košiciach rozsudkom z 21. 8. 1991 č. k. 29 C 683/90-95 (vec má už v poradí druhé číslo konania) (rozsudok č. 4) určil, že kúpna zmluva napísaná formou notárskej zápisnice na Štátnom notárstve v Prešove dňa 7. 3. 1977 je neplatná.*

9. *Proti rozsudku č. 4 sa žalovaná strana odvolala. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací rozsudkom z 19. 6. 1992 č. k. 13 Co 138/92-130 (rozsudok č. 5) zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu tak, že žalobu zamietá.*

10. *Proti rozsudku č. 5 podala právna predchodkyňa sťažovateľa dovolanie (ide v poradí o druhé dovolanie v identickej právnej veci). Najvyšší súd SR ako súd dovolací rozsudkom z 29. 9. 1993 č. k. 1 Cdo 84/93 (rozsudok č. 6) zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj rozsudok prvostupňového súdu a vrátil vec bývalému Obvodnému súdu Košice II. na ďalšie konanie.*

11. *Okresný súd Košice II opätovne konal a rozhodol v tejto veci až v roku 1997, kedy rozsudkom zo dňa 15. 1. 1997 č. k. 14 C 904/96-236 (rozsudok č. 7: právna vec má v poradí tretie číslo konania) určil, že kúpna zmluva je neplatná.*

12. *Proti rozsudku č. 7 podali žalovaní odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Košiciach tento rozsudok uznesením z 22. 1. 1998 č. k. 12 Co 303/97-253 (rozhodnutie č. 8) zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie prvostupňovému súdu.*

13. *Okresný súd Košice II. potom vydal dňa 20. 1. 1999 rozsudok č. k. 14 C 904/96-292 (rozsudok č. 9) s tým, že kúpna zmluva je neplatná.*

14. *Proti rozsudku č. 9 podali žalovaní odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Košiciach napadnutý rozsudok uznesením z 30. 6. 2000 č. k. 13 Co 410/99-314 (rozhodnutie č. 10) zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Košice II na ďalšie konanie.*

15. *Jubilejné, v poradí 10. rozhodnutie bolo zatiaľ posledným súdnym rozhodnutím v sťažovanej veci. Od tohto uznesenia odvolacieho súdu súdy už viac ako 5 rokov nevydali žiadny rozsudok v merite veci. Sťažovateľ má za to, že nečinnosťou Okresného súdu Košice II dochádza k zdlhavým prieťahom v súdnom konaní.“*

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd „vydal v danej veci nasledovný nález:

Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 904/1996 porušil právo sťažovateľa A. Š. na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov upravené v čl. 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky.

Sťažovateľovi sa priznáva voči Slovenskej republike primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200 000 Sk.

Zaväzuje porušovateľa základného práva nahradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia k rukám JUDr. P. B. do 3 dní od doručenia nálezu.“

Na výzvu ústavného súdu z 15. februára 2006 predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení sp. zn. Spr. 285/2006 z 24. februára 2006 uviedol nasledovnú chronológiu procesných úkonov od podania návrhu na začatie konania:

- „žaloba bola podaná na bývalom Mestskom súde v Košiciach dňa 18. 3. 1986, kde bola evidovaná pod sp. zn. 27 C 232/86.
- dňa 30. 4. 1986 bola žalobkyni zasielaná výzva na zaplatenie súdneho poplatku a rovnopis návrhu bol zasielaný na vyjadrenie žalovaným.
- dňa 12. 6. 1986 bol určený termín pojednávania na deň 3. 7. 1986, ktorého sa nezúčastnil ani jeden z účastníkov.
- následne sa uskutočnili pojednávania v dňoch 22. 8. 1986 a 9. 10. 1986.
- dňa 14. 11. 1986 bol požiadaný Okresný súd v Prešove o vypočutie svedka. Výsluch sa uskutočnil 3.12.1986.
- ďalšie pojednávania boli určené na dni 22. 12. 1986, 23. 1. 1987 a 28. 1. 1987. Na poslednom z týchto pojednávanií bol vyhlásený rozsudok, ktorým bol návrh zamietnutý.
- dňa 9. 3. 1987 bolo proti rozsudku podané odvolanie, ktoré bolo 10. 3. 1987 zaslané žalovaným.
- dňa 16. 4. 1987 bol spis predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach, na ktorom sa nachádzal do 28. 5. 1987, kedy bol vrátený s rozhodnutím, ktorým bol

rozsudok súdu prvého stupňa potvrdený. Dňa 1. 6. 1987 bol daný pokyn pre doručenie rozsudku odvolacieho súdu.

- *dňa 31. 8. 1987 požiadala Generálna prokuratúra SR o zapožičanie predmetného spisu, ktorý jej bol odoslaný 3. 9. 1987 a Mestskému súdu v Košiciach vrátený 30. 12. 1987.*
- *dňa 26. 2. 1990 bola doručená opätovná žiadosť o zapožičanie tohto spisu, ktorý bol znova odoslaný 8. 3. 1990.*
- *dňa 24. 8. 1990 bol Mestskému súdu v Košiciach doručený rozsudok Najvyššieho súdu SR, ktorým bolo vyslovené, že rozsudkami, vydanými Mestským i Krajským súdom v Košiciach v danej veci bol porušený zákon, oba tieto rozsudky boli zrušené a vec vrátená Mestskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.*
- *dňa 2. 10. 1990 bol v danej veci určený termín pojednávania na 8. 11. 1990. Ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo 5. 12. 1990.*
- *vo februári 1991 bol určený termín pojednávania na deň 6. 3. 1991, ktoré bolo odročené na neurčito.*
- *dňa 25. 3. 1991 bolo žiadané o pripojenie dedičského spisu Štátne notárstvo v Prešove. Žiadosť bola opakovaná 25. 4. 1991 a dňa 20. 6. 1991 bola zasielaná 2. urgencia.*
- *dňa 12. 7. 1991 bola žiadosť na predloženie spisu zasielaná priamo vedúcemu štátneho notárstva a vo veci bol určený termín pojednávania na deň 24. 7. 1991.*
- *ďalšie pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, sa uskutočnilo 21. 8. 1991.*
- *dňa 22. 1. 1992 bolo žalovanými podané odvolanie, v dôsledku ktorého bol spis 23. 3. 1992 predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach.*
- *spis bol odvolacím súdom vrátený dňa 15. 7. 1992 s rozhodnutím, ktorým bol rozsudok tunajšieho súdu zmenený tak, že žaloba bola zamietnutá.*
- *dňa 3. 9. 1992 bolo podané dovolanie, v dôsledku ktorého bol spis po vykonaní potrebných úkonov predložený na rozhodnutie dňa 23. 2. 1993 Najvyššiemu súdu SR v Bratislave.*
- *spis bol dňa 19. 3. 1993 vrátený dovolacím súdom na doplnenie potrebných úkonov a opätovne tomuto súdu predložený 30. 7. 1993, odkiaľ bol vrátený 22. 10. 1993 s rozhodnutím, ktorým boli rozsudky prvostupňového i odvolacieho súdu zrušené.*
- *vo veci bol určený termín pojednávania na deň 25. 11. 1993.*

- vytýčené pojednávania, ako i ďalšie, určené na 12. 1. 1994, boli odročené na neurčito z dôvodu neúčasti žalovaných.
- pojednávania, určeného na deň 24. 3. 1994, sa nezúčastnil žiaden z účastníkov; písomným podaním zo dňa 23. 3. 1994 však žalovaní vzniesli voči zákonnej sudkyňi námietku zaujatosti, preto bol spis dňa 20. 4. 1994 predložený Krajskému súdu v Košiciach, ktorý ho vrátil dňa 17. 6. 1994 s rozhodnutím, že konajúca sudkyňa nie je vylúčená z pojednávania a rozhodovania predmetnej veci.
- termíny ďalších pojednávanií boli určené na dni 14. 7. 1994, 24. 8. 1994, 20. 10. 1994, 25. 11. 1994 a 14. 3. 1995.
- prípisom zo dňa 21. 3. 1995 bol Najvyšší súd SR požiadaný o vrátenie spisov, ktoré mu boli predložené spolu so spisom, v ktorom rozhodoval.
- dňa 19. 4. 1995 oznámil NS SR, že žiadané spisy sa uňho nenachádzajú.
- v dňoch 6. 9. 1995 a 7. 11. 1995 boli predmetné spisy žiadané od Okresného súdu v Prešove.
- dňa 5. 1. 1996 bol Okresný súd v Prešove urgovaný za účelom predloženia žiadaných spisov.
- v novembri 1996 bol určený termín pojednávania na 10. 12. 1996.
- ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo 15. 1. 1997 a bol na ňom vyhlásený rozsudok.
- dňa 10. 4. 1997 bolo žalovanými podané odvolanie, ktoré bolo spolu so spisom predložené na rozhodnutie dňa 28. 7. 1997 Krajskému súdu v Košiciach.
- spis bol vrátený dňa 5. 3. 1998 s rozhodnutím, ktorým bol rozsudok tunajšieho súdu zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie.
- prípsmi zo dňa 6. 3. 1998 boli účastníci konania, resp. ich právni zástupcovia vyzvaní na navrhnutie dôkazných prostriedkov na preukázanie svojich tvrdení.
- v máji 1998 bolo určené pojednávanie na 30. 6. 1998.
- ďalšie pojednávania sa uskutočnili v dňoch 22. 9. 1998 a 29. 10. 1998.
- dňa 29. 10. 1998 boli zaslané prípisy Okresnému súdu v Prešove, Okresnému archívu v Prešove a právnenému zástupcovi žalobkyne.
- dňa 22. 12. 1998 bolo určené pojednávanie na 21. 1. 1999, na ktorom bolo vo veci opätovne rozhodnuté.
- dňa 6. 4. 1999 bolo žalovanými podané odvolanie.

- *po vykonaní úkonov, potrebných pred predložením spisu odvolaciemu súdu, bol spis dňa 1. 12. 1999 predložený tomuto súdu.*
- *dňa 18. 8. 2000 bol spis vrátený odvolacím súdom s rozhodnutím, ktorým bol rozsudok tunajšieho súdu zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie.*
- *dňa 25. 8. 2000 bolo uznesenie Krajského súdu v Košiciach doručované právnym zástupcom účastníkov konania.*
- *dňa 14. 11. 2001 bol určený termín výsluchu súdneho znalca na deň 10. 1. 2002, ktorý sa uskutočnil.*
- *dňa 23. 1. 2002 bola z Nemocnice s poliklinikou v Prešove žiadaná zdravotná dokumentácia pre účely znaleckého dokazovania.*
- *dňa 4. 2. 2002 a 18. 3. 2002 boli urobené ďalšie dotazy ohľadom potrebnej zdravotnej dokumentácie.*
- *keďže dňa 17. 1. 2002 oznámil právny zástupca žalobkyne, že žalobkyňa dňa 31. 12. 2001 zomrela, dňa 5. 11. 2002 urobila konajúca sudkyňa dotaz ohľadom ukončenia dedičského konania.*
- *dňa 16. 12. 2002 oznámila poverená notárka, že dedičské konanie po žalobkyni bolo ukončené vydaním osvedčenia dňa 25. 9. 2002.*
- *dňa 30. 4. 2003 bol Okresný súd v Prešove požiadaný o zapožičanie dedičského spisu po zomrelej žalobkyni.*
- *dňa 10. 9. 2004 boli robené ďalšie dotazy ohľadom zdravotnej dokumentácie neb. A. O.*
- *na základe zistených informácií bol dňa 4. 10. 2004 urobený ďalší dotaz.*
- *v októbri 2004 bol určený termín pojednávania na 11. 1. 2005. Právny zástupca žalovaných požiadal o odročenie pojednávania a zároveň oznámil, že žalovaný v 1. rade je dlhodobo nemocný, o čom predloží lekársku správu.*
- *dňa 22. 2. 2005 bol právny zástupca žalovaného v 1. rade vyzvaný na predloženie lekárskej správy od ošetrujúceho lekára, ktorú predložil 6. 4. 2005.*
- *13. 5. 2005 bolo určené pojednávanie na 11. 10. 2005, ktorého sa nezúčastnil sťažovateľ, ani jeho právny zástupca, ktorý neúčast' na tomto pojednávaní ospravedlnil podaním, doručeným súdu 12. 10. 2005. Na uvedenom pojednávaní bol vyhlásený rozsudok.*

- *dňa 8. 12. 2005 podal právny zástupca sťažovateľa proti uvedenému rozsudku odvolanie, v dôsledku ktorého bol spis dňa 13. 12. 2005 predložený Krajskému súdu v Košiciach.*
- *podľa zistenia v predmetnom spise došlo k skutočnosti úmrtia pôvodnej žalobkyne. Dané konanie však nebolo prerušené, ale do právoplatného skončenia dedičského konania súd sa pokúšal zabezpečiť zdravotnú dokumentáciu, potrebnú pre vykonanie ďalších dôkazov.*
- *za prieťahy, spôsobené súdom možno považovať obdobia od 25. 8. 2000 do 14. 11. 2001 a od 30. 4. 2003 do 10. 9. 2004.“*

II.

Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov...“.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na všeobecnom súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.

Otázku existencie zbytočných prieťahov v konaní a porušení základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd podľa svojej konštantnej judikatúry (napr. II. ÚS 813/00, IV. ÚS 74/02) skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa: a) právnej a faktickej zložitosti veci, pričom zohľadňuje aj povahu veci a o čo ide sťažovateľovi pri uplatňovaní základného práva na súdnu ochranu, b) správania účastníka konania a c) postupu súdu.

a) Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, konanie vedené pred okresným súdom vo veci sp. zn. 14 C 904/96 je konaním o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy.

Z okolností posudzovaného prípadu je zrejmé, že ide o právne a najmä o skutkovo zložitú majetkovú vec, ktorá vzhľadom na to, že rozhodnutie o nej závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, vyžadovala dokazovanie výsluchom znalca, ako aj vyjadreniami a výpoveďami účastníkov, svedkov, zaobstaraním a vyhodnotením listinných dôkazov, a teda časovo náročnejší procesný postup v konaní.

Ústavný súd však zároveň konštatuje, že doterajší zdĺhavý a už viac než dvadsaťročný priebeh napadnutého konania ústavný súd nemôže pripísať výlučne na vrub faktickej náročnosti alebo právnej zložitosti prerokovávanej veci.

b) Pri hodnotení ďalšieho kritéria, správania sa sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by preukazovala, že sťažovateľ spomalil postup súdu alebo vykonal úkony, ktoré prispeli svojou bezdôvodnosťou k zbytočnými priet'ahom.

V tejto spojitosti treba uviesť, že sťažovateľ ako univerzálny právny nástupca po pôvodnej žalobkyni sa síce stal účastníkom konania až 25. septembra 2002, ale ako jej dedič vstúpil do všetkých právnych vzťahov po poručiťel'ke, čo sa primerane vzťahuje aj na jej procesné postavenie v spore, ktorý začal 17. marca 1986. Po preskúmaní jej postupu ako žalobkyne ústavný súd konštatuje, že ani pôvodná žalobkyňa podstatnejším spôsobom neovplyvnila postup súdu a ani ho nespomalila žiadnymi bezdôvodnými procesnými úkonmi alebo faktickými postupmi.

c) Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu v spore.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom posúdenia je občianskoprávny spor, ktorý sa síce začal 2. októbra 1990 (v skutočnosti od 17. marca 1986), avšak vzhľadom na skutočnosť, že zákon o ústavnom súde nadobudol účinnosť 15. februára 1993

a neobsahuje ustanovenie o spätnej pôsobnosti, relevantné obdobie, v ktorom možno skúmať, či došlo alebo nedošlo k zbytočným priet'ahom v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sa začalo len 15. februára 1993 (mutatis mutandis I. ÚS 3/97). V tejto súvislosti ústavný súd poznamenáva, že ak aj nie je v zásade oprávnený skúmať a rozhodnúť o porušení základných práv pred 15. februárom 1993, neznamená to, že pri celkovom hodnotení, či za obdobie, ktoré od 15. februára 1993 uplynulo, došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nemôže tiež zohľadniť stav konania k uvedenému dátumu (I. ÚS 39/00).

Podľa názoru ústavného súdu občianske súdne konanie, ktoré trvá tak dlho, ako je to v danej veci, možno už len na základe jeho posúdenia v globále považovať za nezlučiteľné s imperatívom ustanoveným v čl. 48 ods. 2 ústavy. Takáto zdĺhavosť konania totiž v princípe predlžuje stav právnej neistoty dotknutých osôb do takej miery, že sa ich právo na súdnu ochranu stáva iluzórnym, a teda ho ohrozuje vo svojej podstate (napr. I. ÚS 66/03).

Preto ústavný súd už jednotlivito nevyhodnocoval povahu sporu, jeho skutkovú a právnu zložitosť, správanie sa účastníkov a postup súdov v tomto spore, iba skonštatoval, že došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy už na základe toho, ako dlho trvá posudzované konanie (viac ako dvadsať rokov) a dosiaľ nedošlo k nastoleniu právnej istoty účastníkov tohto sporu.

III.

Vzhľadom na to, že ústavný súd rozhodol, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prikázal v zmysle § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde okresnému súdu, aby vo veci sp. zn. 14 C 904/96 konal bez zbytočných priet'ahov.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 200 000 Sk s dôrazom na to, že „*celé súdne konanie spôsobilo sťažovateľovi psychickú traumú, stres, čo sa stane s rodičovským domom a právnou neistotu, ktorá pretrváva dodnes*“.

Pri určení výšky finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal aj zo zásad spravodlivosti, ktoré v podobných veciach uplatňuje Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa pritom riadil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je predovšetkým zmiernenie ujmy v dôsledku dlhotrvajúceho súdneho konania.

Ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľ oprávnene po dlhšiu dobu trpí pocitom právnej neistoty a psychickej záťaže. Ústavný súd vzhľadom na celkovú dobu konania okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 904/96, berúc do úvahy, že sťažovateľ a ani jeho právna predchodkyňa sa o predĺženie tejto doby nepričinili, považoval priznanie sumy 100 000 Sk za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

V zmysle § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd rozhodol aj o úhrade trov konania úspešného sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia advokátom pred ústavným súdom. Ústavný súd priznal sťažovateľovi úhradu trov konania 5 302 Sk za dva úkony právnej služby, ktoré považoval za účelne vynaložené trovy konania pred ústavným súdom, spolu s režijným paušálom za tieto úkony (vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb).

Úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).